

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a Benkőné Dr. Bagoly Teréz ügyvéd által képviselt **felperes** által, a Dr. Slezák József ügyvéd által képviselt **alperes** ellen **kölcsön visszafizetése** iránt indított perében a Zala Megyei Bíróság 2009. április 27. napján kelt, 5.P.22.167/2008/8. számú ítélete ellen az alperes által előterjesztett 9. számú fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezését megváltoztatja, az alperes által fizetendő marasztalás összegét 5.700.000.- (ötmillió-hétszázezer) forintra, és ezen összegnek az elsőfokú ítéletben írt kamataira, az elsőfokú perköltség összegét pedig 200.000.- (kettőszázezer) forintra leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 78.000.- (hetvennyolcezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

A Zala Megyei Bíróság 2009. április 27. napján kelt, 5.P.22.167/2008/8. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 6.500.000.- Ft-ot és annak 2006. január 1. napjától a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát és 410.000.- Ft perköltséget. Kötelezte továbbá az alperest, hogy az adóhatóság felhívására fizessen meg az állam javára 390.000.- Ft feljegyzett kereseti illetéket.

Az elsőfokú ítéletben megállapított tényállás szerint a felek "**Helység**" 1-en 2003. május 6. napján, írásban kölcsön- és jelzálogjogot alapító szerződést kötöttek, amely alapján a felperes a szerződés aláírásakor kölcsönadott az

alperes részére 6.500.000.- Ft-ot, amelyet az alperes 2005. december 1. napjáig volt köteles egy összegben visszafizetni. A szerződés 4. pontjának értelmében, amennyiben az alperes a kölcsönt határidőre visszafizeti, úgy azért kamatot nem számítanak fel, ellenkező esetben azonban a kölcsönadó jogosult a kölcsön átadásától számítva, a törvényes kamatnak megfelelő kamatot felszámítani. A kölcsön biztosítékként az alperes **"Helység"1** hrsz-ú ingatlanán a felperes részére 6.500.000.- Ft és járulékai erejéig jelzálogjogot engedett azzal, hogy hozzájárult, amennyiben a kölcsön összegét határidőre nem fizeti vissza, akkor a felperes jogosult lesz ezt az ingatlan-nyilvántartásba bejegyeztetni.

Az alperes a szerződés aláírásával egyidejűleg a teljes kölcsönösszeg átvételét elismerte, amelyet a felperes egy 5.000.000.- Ft összegű - általa egy osztrák banktól felvett - kölcsönből, valamint édesapjától kapott 1.500.000.- Ft-ból teljesített.

A felek szóban úgy állapodtak meg, hogy az alperes havonta 200.000.- Ft-os részletekben fogja kölcsönt a felperesnek visszafizetni, ami fedezte volna a felperesnek az osztrák bank felé esedékes törlesztő-részleteit, valamint hozzájárult volna a felmerült költségeihez.

Az alperes 2003. évben 4 alkalommal 200.000.- Ft-ot fizetett, majd a felperes számára elérhetetlenné vált. A biztosítékként kikötött ingatlant az alperes értékesítette, így az a kölcsön fedezetéül az esedékességkor már nem szolgált.

Az alperes, a felperes többszöri felszólítására - így a 2005. május 27. napján kelt írásbeli megkeresésre - sem teljesítette a fizetési kötelezettségét.

A megyei bíróság, a felperes által csatolt okiratok alapján megállapította, hogy az alperes a teljes kölcsönösszeget átvette, és azt határidőre a felperesnek nem fizette vissza. Az alperes ugyan a per alapjául szolgáló fizetési meghagyásos eljárásban előterjesztett ellentmondásában vitatta a tartozás fennálltát, azonban a bíróság felhívására - a mulasztásának jogkövetkezményeire való figyelmeztetés ellenére - semmilyen érdemi védekezést nem terjesztett elő.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérve annak részbeni megváltoztatását. Előadta, hogy a valóságban a felperes állításával szemben még a keresetindítás előtt visszafizetett a kölcsön összegéből 1.000.000.- Ft-ot, így a még fennálló tartozás csak 5.500.000.- Ft. Ennek igazolására csatolta az alperes ellen folyamatban volt büntetőeljárás során a felperes által tett tanúvallomásról készült jegyzőkönyvet, illetve a büntetőeljárás alapját képező vádiratot, amely tartalmazza, hogy a felperes polgári jogi igénye 5.500.000.- Ft volt. Kifogásolta ezen túl az elsőfokon megállapított perköltség

összegét is. Álláspontja szerint ez nem állt arányban az egyszerű megítélésű ügyben ténylegesen elvégzett munka mértékével.

Az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (3) bekezdése szerint - a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között - és a Pp. 256/A.§ (1) bekezdésének f) pontja alapján, tárgyaláson kívül bírálta el.

A fellebbezés az alábbiak szerint részben alapos.

A Pp. 141.§ (6) bekezdése szerint, ha a felek valamelyike tényállításának, nyilatkozatának előadásával, bizonyítékainak előterjesztésével - a (2) bekezdésben előírt kötelezettsége ellenére - alapos ok nélkül késlekedik, és e kötelezettségének a bíróság felhívása ellenére sem tesz eleget, a bíróság a fél előadásának, előterjesztésének bevárása nélkül határoz, kivéve, ha álláspontja szerint a fél előadásának, előterjesztésének bevárása a per befejezését nem késlelteti.

A Pp. 235.§ (1) bekezdésének értelmében, a fellebbezésben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a fellebbezés irányul és elő kell adni, hogy a fél a határozat megváltoztatását mennyiben és milyen okból kívánja. A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény vagy az új bizonyíték az első fokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az - elbírálása esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna. A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására, vagy az első fokú bíróság által mellőzött bizonyítás lefolytatásának indítványozására akkor is sor kerülhet, ha az az első fokú határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására irányul; a 141.§ (6) bekezdésében foglaltakat azonban ebben az esetben is alkalmazni kell.

Az alperes által a fellebbezésben hivatkozott bizonyítékokat - a felperesnek az alperes ellen folyamatban volt büntetőeljárás során tett tanúvallomását, valamint az ott érvényesített polgári jogi igényét - a másodfokú eljárásban az idézett törvényi rendelkezések folytán nem lehetett figyelembe venni. A megyei bíróság a 4. számú tárgyalási jegyzőkönyvben (amelyet az alperes 2009. március 30. napján átvett) felhívta az alperest, hogy őt terhelje annak bizonyítása miszerint a felperes által igazolt tartozás nem áll fenn. Egyben figyelmeztette, hogy amennyiben a következő tárgyalási határnapi e felhívásnak nem tesz eleget, úgy a bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján fog dönteni, illetve hogy további bizonyítékok előterjesztésének a

fellebbezési eljárás során sem lesz helye. Az alperes ennek ellenére a következő határnapon sem jelent meg, valamint írásban sem nyilatkozott. Erre tekintettel a Pp. 235.§ (1) bekezdésének idézett rendelkezése folytán, a saját hibájából elkéssetten előterjesztett bizonyítékait a másodfokú eljárás során nem lehetett figyelembe venni.

A rendelkezésre álló adatokból is megállapítható viszont - és az elsőfokú ítéletben szereplő tényállásnak is része - hogy maga a felperes is elismeri, hogy az eredetileg 6.500.000.- Ft összegű tartozásból az alperes 4 alkalommal 200.000.- Ft-ot, azaz összesen 800.000.- Ft-ot visszafizetett. Ezzel az összeggel az eredeti tartozást értelemszerűen csökkenteni kell, ennek megfelelően a fennmaradó további 5.700.000.- Ft erejéig áll fenn az alperes fizetési kötelezettsége.

Osztotta az ítélőtábla a fellebbezési kérelemben foglalt érvelést annyiban, hogy az elsőfokon megállapított ügyvédi munkadíj nem áll arányban az elvégzett munkával, illetve az ügy tárgyi súlyával. Emellett a részbeni megváltoztatás folytán az alperes részben pernyertes is lett, ezért az elsőfokú perköltség összegét a rendelkező részben foglaltak szerint leszállította.

A fentiekre figyelemmel az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253.§ (2) bekezdése szerint megváltoztatta.

Az ítélőtábla a másodfokú eljárásban nagyrészt pervesztes felperest - a pervesztesség-pernyertesség arányának megfelelően - a Pp. 81.§-a alapján kötelezte az alperes javára 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján mérlegeléssel megállapított bruttó 30.000.- Ft ügyvédi munkadíjból, valamint 48.000.- Ft illetékből álló perköltségének megfizetésére. Az ezt meghaladóan felmerült költségét az alperes maga viseli.

Győr, 2010.évi február hó 9. napján

Dr. Ábrahám Éva sk. . Lezsák József sk.
a tanács elnöke előadó bíró

Dr. Vass Mária sk.
bíró